

عنوان مقاله:

تحلیل برنامه های آموزش زیست محیطی برای شناسایی قوت ها و ضعف ها در آموزش عالی

محل انتشار:

فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره 19، شماره 4 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سیده زهرا شمسی پاپکیاده - دانشجوی دکتری آموزش محیط زیست دانشگاه پیام نور (مسوول مکاتبات)

سید محمد شبیری - دانشیار و عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور، گروه علمی آموزش محیط زیست، تهران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: درک مشکلات زیست محیطی و فهم اولیه آن شرط لازم برای اقدامات اساسی در جهت تخریب زدایی محیط زیست در اثر توسعه بی رویه است. از مهم ترین اقدامات آن توسعه و گسترش دانش زیست محیطی از طریق حوزه های خدماتی دانش گاه ها و موسسات آموزش عالی هر جامعه است که از نقشی بی بدیل در توسعه یافتگی جوامع برخوردار است. این پژوهش به تحلیل برنامه های آموزش زیست محیطی در آموزش عالی می پردازد. روش بررسی: روش پژوهش، توصیفی از نوع پیمایشی است. جامعه آماری اساتید و دانشجویان زیست محیطی در دانش گاه های کشور شامل ۴۰ نفر اساتید و ۷۱۹ نفر دانشجو می باشد. روش نمونه گیری به طور تصادفی ساده بوده که بنابر جدول کرجیسی و مورگان ۲۵۰ نفر دانشجو را شامل می شد و برای اساتید از شیوه سرشماری استفاده گردید. در این پژوهش از پرسش نامه پژوهش گر ساخته و برای تعیین روایی از نظرات صاحب نظران استفاده شد که براساس فرمول لا و شه ۸/۰ و پایایی آن براساس ضریب آلفای کرونباخ برابر ۸۰۶٪ به دست آمد. تحلیل و تفسیر داده ها براساس ماتریس IFE می باشد. یافته ها: با استناد به نتایج حاصل از ۶ قوت و ۷ ضعف از میان مولفه های مورد پژوهش در استراتژی کنونی نظام آموزش عالی، برنامه درسی زیست محیطی وضعیت نسبتاً متعادل بین قوت ها و ضعف های پیش روی سازمان دارد. بحث و نتیجه گیری: با استفاده از قوت ها به منظور پیشبرد اهداف سازمان پیش می رود. اینگونه استراتژی، استراتژی مطلوب می باشد.

کلمات کلیدی:

آموزش عالی، آموزش محیط زیست، برنامه ریزی درسی، IFE

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1288907>

